

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1r-164 /2019

Prima instanță: Judecătoria Edineț sediul Ocnîța
Judecător Dan Dolghieri

DECIZIE în numele Legii

13 noiembrie 2019

mun.Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

În componența :

Președintele ședinței, judecătorul:

Gheorghe Scutelnic

Judecătorii:

Oleg Moraru, Svetlana Șleahțițchi

Cu participarea:

Procurorului:

Liliana Pasat

Avocatului:

Sergiu Cernomoreț

judecând în ședință de judecată, publică, în ordine de recurs, recursul procurorilor în Procuratura Anticorupție, Roman Statnî și Igor Pasat, declarat împotriva sentinței judecătoreiei Edineț sediul Ocnîța din 20.09.2019, în cauza penală privind achitarea lui:

*****, născut la *****, în

*****, cetățenia MDA, studiile superioare, supus militar, căsătorit, *****, domiciliat în *****,

de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4) Cod penal.

Termenul de judecare a cauzei :

în instanța de fond: 28.05.2019-20.09.2019.

în instanța de recurs: 11.10.2019-13.11.2019.

Procedura de citare legal executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces și prevederile legale, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal, -

CONSTATĂ:

Prin sentința judecătoreiei Edineț sediul Ocnîța din 20.09.2019, a fost achitat ***** de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4) Cod Penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Cererea procurorului cu privire la încasarea de la ***** a cheltuielilor de judecată în mărime de 12 662,5 lei s-a respins ca neântemeiată.

Corpurile delictive care se păstrează la materialele cauzei de le păstrat la materialele cauzei.

Inculpatul ***** a fost achitat de la învinuirea înaintată: fiind învinuit pentru faptul, că el, fiind angajat al Serviciului Vamal, în baza ordinului nr.707-p

din 01.08.2012 în funcția de inspector principal, Centrul Chinologic al Serviciului Vamal desfășurând activitatea de serviciu în cadrul Biroului Vamal Briceni, Postului vamal Otaci, situat Republica Moldova, r-nul Ocnîța, or.Otaci, str.Prieteniei nr.86, acționând contrar obligațiilor impuse de funcția deținută prin fișa de post, codului Vamal, codului de conduită a colaboratorului vamal și Legii cu privire la prevenirea și combaterea corupției, fiind obligat să nu se lase influențat în luarea deciziilor de către persoane din afara instituției, în special în situația în care acest fapt ar conduce la crearea anumitor favoruri unei persoane, iar comportamentul său atât public, cât și privat, nu trebuie să-l facă vulnerabil de o influență nedatorată altei persoane, să respingă și să comunice conducătorului ierarhic superior orice tentative sau acte de corupție, să nu folosească poziția sa în interese particulare și să nu sugereze o recompensă pentru îndeplinirea oricăror atribuții de serviciu, să nu solicite, să nu primească sau să nu accepte cadouri, împrumuturi și orice alte valori sau servicii, în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, de la persoane cu care se află în relații de serviciu, urmărind în scop de profit, la data de 03.07.2016, în intervalul de timp 11:56:01 -11:56:27 a pretins, acceptat și primit personal pentru sine de la *****, șoferul autocarului de model Neoplan-N516SHD – 2001, cu n/î COW675, supus controlului vamal în Postul vamal Otaci, în calitate de mită mijloace bănești proporțiile cărora nu depășesc 100 unități convenționale și anume suma de 50 lei ce nu i se cuvine, pentru a nu interveni, favoriza și a autoriza trecerea persoanelor aflate în autocar, autocarul de model Neoplan-N516SHD - 2001, cu n/î COW675 și a mărfurilor transportate în acest autocar peste frontiera de stat a Republicii Moldova, prin Postul vamal Otaci, fără efectuarea controlului la trecerea frontierei și controlului vamal obligatorii și/sau cu încălcarea procedurii legale stabilite prin Legea cu privire la frontiera de stat a Republicii Moldova.

Acțiunile de acceptare și primire a sumelor de bani având nuanță de sistem, iar obiceiul de a primi de la cetățeni diferite sume de bani fiind o îndeletnicire desfășurată în timp.

Astfel, acțiunile inculpatului ***** au fost calificate de către organul de urmărire penală în baza elementelor componente de infracțiune prevăzute de art.324 alin.(4) Cod Penal, – *corupere pasivă, adică pretinderea, acceptarea și primirea de către o persoană publică, personal de bunuri în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale, ce nu i se cuvin, pentru sine și pentru altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.*

Nefiind de acord cu sentința judecătoreiei Edineț sediul Ocnîța din 20.09.2019, **procurorii în Procuratura Anticorupție, Roman Statnî și Igor Pasat** au atacat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a sentinței judecătoreiei Edineț sediul Ocnîța din 20.09.2019, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei

hotărâri noi de încetare a procesului penal pe motivul intervenirii termenului de prescripție, corpurile delictive să fie păstrate la materialele cauzei penale și să fie dispusă confiscarea valorii obiectului provenit prin infracțiune în mărime de 50 lei în baza art.106 Cod penal.

În recurs **recurenții** au invocat, că instanța de judecată incorect a apreciat situația de fapt și neântemeiat l-a achitat pe ***** de sub învinuirea adusă în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4) Cod penal.

Pentru a se pronunța în sensul celor menționate, instanța de fond a invocat că învinuirea înaintată lui ***** este întemeiată pe presupuneri și nu este întărită pe probe veridice și incontestabile pentru constatarea vinovăției.

Instanța consideră, că declarațiile depuse de către martorii ***** și ***** în ședința de judecată nu dovedesc fapta incriminată lui ***** , mai mult ca atât instanța a apreciat critic declarațiile date de către martorul ***** din motiv că nu sunt confirmate prin alte probe și totodată acesta a comunicat că nu mai ține minte exact ce s-a întâmplat la data de 03.07.2019.

La fel instanța consideră, că nu poate fi pusă la baza sentinței de condamnare nici secvența video, deoarece din imaginile respective nu reiese în mod cert și incontestabil faptul, că ***** a transmis inculpatului suma de 50 lei sau faptul că în general inculpatului i-a fost transmis careva obiect.

De asemenea a considerat, că sentința de condamnare a lui ***** și ***** în baza art.325 alin.(2) lit.b) Cod penal pentru faptul că la 03.07.2019 au dat mită lui ***** în sumă de 50 lei nu poate fi luată în considerație, deoarece cauza penală a fost examinată în procedura specială, fără participarea martorilor și a lui M.Vataga, care n-a avut posibilitatea de a pune întrebări.

Acuzarea consideră, că aprecierea instanței absolut nu a reflectat situația de fapt constatată atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești.

Referitor la caz, martorul ***** în instanța de judecată a declarat concret și cert faptul că pe ***** îl cunoaște și sunt în relații bune. La 03.07.2016 activa în calitate de șofer pe ruta Soroca-Moscova. Ca de obicei grănicerul a strâns pașapoartele, apoi el a luat actele și a mers la vamă. De autobus s-a apropiat chinologul Serviciului Vamal pe nume „Mircea”, care a verificat vizual în salon și bagaj. La ei era așa stabilit, că acestuia îi transmiteau la traversarea frontierei suma de 50 lei, mai mult nu-i dădeau. Mai menționează martorul, că inculpatul nu a cerut bani, însă i-a acceptat și a luat de la el suma de 50 lei. Suma de bani o transmitea ca o mulțumire. Aceasta era o regulă și așa faceau toți colegii săi șoferi de autocare. Suma de 50 lei nu era dictată de numărul de pasageri transportați. Bani în sumă de 50 lei i-a transmis după efectuarea controlului. Nu ține minte exact ce fel de bancnote i-a dat, însă i-a dat în mână inculpatului. Ce a făcut acesta ulterior cu banii nu cunoaște, deoarece nu s-a uitat din urma acestuia.

Din aceste declarații reiese, că la data de 03.07.2016 i-a transmis în mâna inculpatului 50 lei, bani pe care acesta i-a acceptat.

Deci, indică că nu este clară aici poziția instanței care a apreciat critic aceste declarații, or, martorul indică direct la inculpat, mai mult ca atât aceste declarații sunt confirmate și prin imaginile video anexate la cauza penală, care au fost ridicate de la camerele exterioare instalate în Postul vamal Otaci și care în afară oricărui dubii dovedesc faptul acțiunilor ilegale atât din partea șoferului, care a oferit și a transmis suma de bani menționată, cât și a chinologului Serviciului Vamal, *****, care a primit respectiva sumă de bani.

Faptul, că în cadrul urmăririi penale martorul a declarat că suma de bani oferită angajatului serviciului vamal reieșea din numărul de pasageri, iar în instanța a declarat că suma de 50 lei transmisă inculpatului nu depindea de numărul de pasageri, nu servește temei pentru a aprecia critic declarațiile martorului date sub jurământ.

Menționează faptul, că declarațiile martorului coroborează și cu imaginile video anexate, din care se vede cert că martorul transmite inculpatului o anumită sumă de bani, în timpul efectuării controlului de către acesta.

Indică faptul, că din imaginile video nu se observă seria și numărul bancnotelor transmise de *****, nu servește temei pentru a-l achita pe ***** de sub învinuirea adusă, or, martorul ***** cu certitudine a declarat că anume în acest moment i-a transmis lui ***** suma de 50 lei.

Mai mult ca atât, din imaginile video se observă controlul superficial efectuat de către Vataga M., dar și faptul că ultimul discută cu șoferul autocarului după care pune în buzunar ceea ce i-a transmis șoferul autocarului și pleacă. Evident, că în acest moment ***** a și acceptat și primit suma de 50 lei, fapte care nu necesită a fi probate prin alte mijloace de probă, iar secvența video menționată și declarațiile martorului ***** consideră că în cazul de față sunt suficiente, alte probe în cazul respectiv nici nu puteau fi administrate, fapta fiind documentată post factum.

Acuzarea consideră, că instanța de fond a interpretat arbitrar și chestiunea privind obiectul material al infracțiunii.

Referitor la faptul primirii de către inculpatul ***** la data de 03.07.2016 de la ***** ca mită suma de 50 lei este dovedit pe deplin atât din declarațiile martorului, cât și prin imaginile video anexate la cauza penală. Nu sunt plauzibile în cazul dat argumentele instanței de fond, precum că din imagini se observă doar faptul că ***** a transmis „ceva” inculpatului ***** și ultimul a pus „ceva” în buzunarul drept de la pantaloni, însă nu se distinge în mod clar și evident că inculpatul a pus în buzunar anume suma de 50 lei.

Mai menționează, că în situația în care instanța de fond nu este ferm convinsă ca anume suma de 50 lei a fost transmisă inculpatului, menționează că potrivit pct.3.2 al Hotărârii Explicative a Curții Supreme de Justiție nr.11 din 22.12.2014

„Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru pentru infracțiunile de corupție”, cu modificările ulterioare este stipulat că „...dacă a fost acceptat un folos material fără a cunoaște însă natura și quantumul patrimonial al acestuia, fapta coruptului va fi încadrată în conformitate cu art.324 alin.(4) CP”.

Acuzarea face referire la declarațiile martorului *****, care în instanța de judecată a declarat că nu susține declarațiile date la urmărirea penală, acestea urmau a fi apreciate critic de către instanța de judecată, deoarece ultimul la urmărirea penală a relatat cu lux de amănunte circumstanțele în care ***** a transmis inspectorului vamal remunerația ilicită.

Totodată, martorul ***** mai declara că cu banii la vamă se lămură *****, adică indirect acesta confirmă faptul ca se transmiteau anumite sume de bani angajaților Serviciului Vamal.

Menționează, că martorul ***** a explicat faptul că transmiterea banilor în postul vamal Otaci era ca un obicei, fapt ce demonstrează caracterul repetat al acțiunilor infracționale, iar netransmiterea remunerației ilicite ar fi putut crea dificultăți la traversarea frontierei.

Face referire la faptul, că ***** și ***** prin sentința judecătorei Edineț sediul Ocnița din 24.04.2019 au fost condamnați în baza art.325 alin.(2) lit.h) CP inclusiv și pentru episodul transmiterii de către ***** lui ***** la data de 03.07.2019 a sumei de 50 lei.

Invocă, că instanța a refuzat anexarea sentinței menționate la materialele cauzei și nu a oferit posibilitatea procurorului de a prezenta decizia Curții de Apel Bălți pe respectiva cauza penală.

La fel, menționează faptul, că în partea motivată a sentinței, instanța menționează următoarele: astfel instanța a stabilit că fapta incriminată nu a fost comisă de către *****, pe când în dispozitiv îl achită pe ***** din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, astfel consideră că motivarea soluției contrazice dispozitivul.

Astfel, din cele mai sus expuse, urmare a probelor acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată inculpatul ***** urma a fi recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4) Cod penal, însă consideră că instanța incorect a apreciat probele cercetate și incorect și nefondat a apreciat critic probele directe care confirmă vinovăția lui *****.

Procedura de citare legală a părților la ședința de judecată a instanței de recurs a fost executată.

Procurorul Liliana Pasat în instanța de recurs a solicitat admiterea recursului declarat conform motivelor invocate.

În ședința instanței de recurs **inculpatul ******* și **avocatul Sergiu Cernomoreț** au solicitat respingerea recursului și menținerea sentinței instanței de fond.

Verificând recursul declarat prin prizma probelor administrate și în raport cu materialele cauzei penale prezentate instanței de recurs, audiind opinia participanților la proces, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat urmează a fi respins ca fiind nefondat, reieșind din următoarele considerente:

Soluția instanței de recurs se bazează pe prevederile **art.449 alin.(1) pct.1 lit.a) Cod de procedură penală**, potrivit căruia, *(1) Judecînd recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținînd hotărîrea atacată, dacă: a) recursul este nefondat;*

Recursul **procurorilor în Procuratura Anticorupție, Roman Statnîi și Igor Pasat**, a fost declarat în termen, dar este nefondat.

Colegiul penal consideră, că sentința judecătoreiei Edineț sediul Ocnîța din 20.09.2019 este legală, întemeiată și motivată.

Instanța de recurs consideră, că judecînd cauza penală, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, respectîndu-se prevederile art.93-101 Cod de procedură penală.

În baza probelor legal administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de fond corect a ajuns la concluzia privind lipsa faptei infracționale prevăzute la art.324 alin.(4) Cod penal în privința lui *****.

Colegiul penal consideră, că instanța de fond dispunînd achitarea inculpatului ***** de sub învinuirea formulată pe art.324 alin.(4) Cod penal pe motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, a adoptat o hotărâre legală, motivată și temeinică. Sentința este bazată pe întreg ansamblul probant și prevederile legale, care cert dovedește lipsa faptului infracțiunii și nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, soluționînd astfel toate chestiunile prevăzute pentru adoptarea sentinței, după cum prevede art.385 Cod de procedură penală.

Colegiul penal reține, că **art.324 alin.(4) Cod penal** prevede răspunderea penală pentru: *(4) Acțiunile prevăzute la alin.(1), săvîrșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale, se pedepsesc cu amendă în mărime de la 1000 la 2000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.*

Colegiul penal ține să menționeze, că conform **art.385 alin.(1)-(3) Cod de procedură penală**, *(1) La adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvîrșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege*

penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni; 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită; 6) dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului și care anume; 7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luând în considerare și recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; 8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; 9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; 10) dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă; 11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă; 12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; 13) ce trebuie să se facă cu corpurile delictive; 14) cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; 15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului; 16) dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie. (2) Dacă inculpatul este învinuit de săvârșirea mai multor infracțiuni, instanța soluționează chestiunile arătate în alin.(1) pct.1)-13) pentru fiecare infracțiune în parte. (3) Dacă de săvârșirea infracțiunii sînt învinuiți mai mulți inculpați, instanța soluționează chestiunile prevăzute în alin.(1) referitor la fiecare inculpat în parte.

Colegiul penal face referință și la **art.389 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală**, potrivit căruia sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

Ține de atras atenția, că potrivit **art.8 alin.(3) Cod de procedură penală**, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri și toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.

Se reiterează și prevederile **art.390 Cod de procedură penală**, potrivit căruia **(1) Sentința de achitare se adoptă dacă: 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat; 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei. (2) În cazul achitării persoanei în temeiul alin.(1) pct.2), organul de urmărire penală este obligat să continue urmărirea penală pentru identificarea făptuitorului. (3) Sentința de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului.**

Cu referință la materialele cauzei, Colegiul penal reține circumstanțele faptei referitor la inculpatul ***** reieșind din probele administrate la urmărirea penală și cercetate la judecarea cauzei în instanța de fond, apreciate în recurs prin prizma prevederilor legale enunțate mai sus.

Instanța de judecată, potrivit **art.385 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală** trebuie să stabilească dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul și o sentință de condamnate potrivit **art.389 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală** o adoptă doar dacă vinovăția a fost dovedită prin probele cercetate în ședința de judecată.

Concluziile despre vinovăție nu pot fi întemeiate pe presupuneri, or, în caz contrar nu se vor respecta prevederile **art.8 alin.(3) Cod de procedură penală**.

Atunci când instanța de judecată constată că fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul nu a avut loc, se pronunță o sentință de achitare.

Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar dubiile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute la art.385 Cod de procedură penală.

Conform **art.390 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală**, *sentința de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*.

Instanța de fond a dat deplină eficiență prevederilor art.390 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, corect le-a raportat la materialele cauzei și just a constatat că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Instanța de fond a apreciat probele din punct de vedere a situației obiective, legale și prin coroborare între ele.

În fapt, prin ordonanța din 17.02.2017 au fost disjungate din dosarul penal nr.2016978197 materialele în privința lui ***** pe faptul comiterii de către acesta a infracțiunii prevăzute de art.324 Cod penal pentru efectuarea urmăririi penale într-o procedură separată, fiind atașată la ordonanța respectivă anexa și materiale cauzei.

Ulterior însă, fără să fie efectuate careva acțiuni de urmărire penală în vederea administrării probelor și stabilirii adevărului, ***** a fost reținut, audiat în calitate de bănuit, pus sub învinuire, audiat în calitate de învinuit, aplicată măsura preventivă și terminată urmărirea penală, cu întocmirea rechizitoriului și expedierea cauzei penale în instanța de judecată.

În instanța de judecată au fost audiați martorii *****, ***** și inculpatul *****.

În baza acestor probe și al discursului său, procurorul a susținut acuzarea de stat, solicitând încetarea procesului penal de învinuirea lui ***** în baza art.324 alin.(4) Cod penla din motivul expirării termenului de prescripție.

Inculpatul ***** și apărarea sa a susținut declarațiile de nevinovăție, invocând soluția de achitare.

Instanța de fond corect și-a formulat concluziile de lipsă a faptului infracțiunii, just achitându-l pe inculpatul *****. Argumentele acestei concluzii rezultă din probele prezentate de părți, cercetate în ședința de judecată și apreciate de instanța de fond.

Corect a fost statuat, că acuzatorul de stat n-a prezentat probe, care ar confirma prezența faptului infracțiunii.

Atât la faza de urmărire penală, cât și la judecarea cauzei în instanța de fond, inculpatul ***** vina în infracțiunea imputată nu și-a recunoscut-o.

***** în ședința de judecată a declarat, că nu avea nici o legătură cu tura, avea alte chestiuni de serviciu. Din probe se vede clar, că el nu a luat bani și nimenea nu i-a dat bani, deoarece nu avea treabă cu marfa. Controlul vamal îl făceau în posturi selectiv, în baza datelor selective. Acel autocar nu l-a controlat din motiv, că probabil era ocupat cu altceva. Careva suspiciuni asupra acestui autocar nu existau. S-a apropiat de autocar și a verificat bagajul, unde erau câteva sticle de coniac fără marcă de acciz, despre care i-a comunicat șoferului și a plecat. A informat despre acest fapt inspectorul vamal. Nu a primit bani de la Chiselița. Nu are nici o influență. Are ștampilă de serviciu și o aplică doar dacă găsește droguri, țigări etc.

Martorul ***** în ședința de judecată a declarat, că pe inculpat îl cunoaște, l-a văzut la vama Otaci. A fost verificat de inculpat, dar nu ține minte când. Nu ține minte cea fost cu cazul lui *****, dar susține declarațiile de la urmărirea penală. A privit mai multe secvențe video, dar nu ține minte de cazul lui *****. Era un obicei că ei strângeau câte 2 lei de pasager pentru poliția de frontieră și 10 lei pentru colaboratorii vamali. La 03 iulie 2016 nu ține minte să-i fi transmis lui ***** careva sume de bani. Nu ține minte aceste momente. ***** este colegul lui, care cunoaște despre obiceiul de colectare a banilor. A fost condamnat pentru oferirea mitei colaboratorilor vamali. Nu poate să confirme că a dat mită anume lui *****. Dacă nu transmitea bani nu se întâmpla nimic. ***** era chinolog, dar nu știe care-s funcțiile lui. El verifica bagajele. Poliția de frontieră verifica pașapoartele, iar colaboratorii vamali bagajele. Nu ține minte ca ***** să fi creat careva impedimente la trecerea vamală. Nu ține minte ca ***** să fi luat permanent bani.

Martorul ***** în ședința de judecată a declarat, că îl cunoaște pe ***** în calitate de chinolog la postul vamal Otaci. La acel moment era șofer pe ruta Soroca-Moscova. Inculpatul verifica bagajele. Personal n-a văzut transmiterea sumei de 50 lei la data de 03.07.2016. Cu colegul său n-a discutat despre transmiterea sumei de bani colaboratorilor vamali. Cunoaște despre obiceiul de transmitere a banilor. A fost condamnat pentru mită colaboratorilor vamali. Pe data de 03.07.2016 n-a văzut obiceiul de transmitere a banilor lui *****.

03.07.2016 orele 11.56-12 *****n-a pretins de la el sau colegul său careva sume de bani și nu i-a transmis careva bani.

Procurorul a făcut referire la declarațiile martorilor *****, ***** și înregistrarea video din 03.07.2016.

Analizând declarațiile martorilor vizați, ale inculpatului și probele la care a făcut referire procurorul, instanța de fond corect a constatat, că acestea nu confirmă faptul infracțiunii.

Însăși martorii acușării ***** și ***** nu dau declarații certe referitor la fapta infracțională pretinsă de procuror în învinuire. Pe de o parte ei declară că n-au dat bani, iar pe de cealaltă parte că își susțin declarațiile de la urmărirea penală, deși în cadrul cauzei penale date n-au fost audiați la urmărirea penală.

În esență, ***** în ședința de judecată din instanța de fond declară, că nu ține minte să-i fi dat la 03.07.2016 bani lui *****, că nu țin minte evenimentele petrecute la acea dată și că nu poate să confirme dacă i-a dat mită lui *****.

Ca fapt, ***** în ședința de judecată din instanța de fond declară, că personal n-a văzut la 03.07.2016 să fie transmisă suma de 50 lei lui ***** și nici el nu i-a transmis, nu sau pretins careva sume de bani și n-a văzut obiceiul de transmitere a banilor la acea dată.

Și nici înregistrările video nu confirmă cert transmiterea a careva sume de bani lui *****.

Din procesul-verbal de examinare din 07.11.2016 rezultă, că organul de urmărire penală face presupuneri și interpretează în descriere imaginile pe care le-a privit și examinat, dar în acestea nu se indică la careva acțiuni ale lui ***** și ***** ce ține de pretinsa dare-primire a banilor.

Prin probele pe care le pretinde procurorul, nu s-a identificat obiectul faptei infracționale.

N-a fost demonstrat nici pretinsul scop al faptei infracționale, deoarece martorii nominalizați indică că în orice caz (dădeau sau nu) probleme nu erau la trecerea frontierei de stat.

Nici o probă nu indică la transmiterea lui ***** de către ***** a careva sume bănești, ce ar confirma fapta infracțională.

Acțiunile descrise în învinuire din 03.07.2016 nu le confirmă nici martorii ***** și *****, precum cert nici secvențele video.

Din materialele cauzei rezultă, că martorii ***** și ***** au dat declarații după ce i-au fost prezentate la urmărirea penală imaginile video, ceea ce înseamnă că acesta nu-și amintește cert evenimentele din 03.07.2016.

Cu atât mai mult, aceștea a dat declarații pe un șir de cauze penale, inclusiv de învinuirea lor și aflându-se în stare de arest o perioadă îndelungată în legătură cu mai multe evenimente.

Deaceia, declarațiile lui ***** și ***** sunt dubioase și nu-și găsesc confirmare în alte probe, cum ar fi înregistrările video, declarațiile, inculpatului, altor probe.

De fapt, urmărirea penală propriu zisă în vederea stabilirii circumstanțelor faptei nici n-a fost efectuată. Probele care au stat la adoptarea ordonanței de punere sub învinuire a lui ***** și la susținerea acușării de stat au fost doar materialele disjungate prin ordonanța din 17.02.2017, care conțin niște presupuneri ale organului de urmărire penală și procurorului, dar nu fapte certe, concrete și obiective.

Și nici martorii acușării prezentați în ședința de judecată n-au confirmat date obiective referitor la evenimentele pretinsei fapte infracționale din 03.07.2016.

Corect a reținut instanța de fond, că învinuirea adusă unei persoane de comiterea unei infracțiuni trebuie să fie clară, dar nu bazată pe presupuneri, or, toate dubiile se interpretează în favoarea persoanei acușate. Nici o persoană nu poate fi învinuită și supusă condamnării în mod arbitrar.

În acest sens, în speța dată instanța de fond just a stabilit că nu sau adus probe suficiente pentru a dovedi existența faptei infracționale calificate la art.324 alin.(4) Cod penal, corect achitându-l pe *****.

Cu referire la *argumentele recursului procurorilor*, Colegiul penal menționează, că instanța de fond a apreciat probele la justa valoarea, prin prizma pertinentei, concludenței, veridicității, utilității și în coroborarea dintre ele.

Ședința de judecată în instanța de fond s-a desfășurat cu asigurarea tuturor părților (*acușării și apărării*) procesului penal a posibilității de exercitare a drepturilor sale procesuale și procedurale, inclusiv de a-și prezenta probele în susținerea poziției sale.

Instanța de fond trebuie să stabilească nu numai circumstanțele care îl învinuesc pe inculpat, dar și cele de nevinovăție. Din procesul-verbal al ședinței de judecată și declarațiile persoanelor audiate rezultă, că președintele ședinței a acționat în corespundere cu prevederile legale.

Toate evenimentele faptei au fost descrise amănunțit în sentință, cu referirea la probe, acestea fiind analizate sub toate aspectele.

Declarațiile martorilor și inculpatului audiați în cadrul examinării cauzei cuprind informații suficiente pentru aprecierea prezenței/lipsei pretinsei fapte infracționale, asupra cărora instanța de fond s-a expus prin analiza lor multiaspectuală.

Declarațiile martorilor ***** și ***** au fost apreciate de instanța de fond reșind din conținutul lor în raport cu învinuirea adusă lui ***** și celelalte probe, prin prizma legii. Aceștea în instanța de fond n-au confirmat învinuirea audusă lui ***** , iar la urmărirea penală n-au fost audiați în cadrul cauzei penale date. Și nici

probele video nu confirmă o situație clară a evenimentelor, după cum afirmă procurorul în recurs.

Aprecierea probelor, potrivit art.101 alin.(2) Cod penal, este efectuată de judecător conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzându-se de lege.

Din materialele cauzei rezultă, că judecătorul a analizat obiectiv probele cercetate în ședința de judecată, pe care le-a cercetat în prezența părților.

Declarațiile martorilor au fost apreciate în raport cu celelalte probe prezente la dosar și cercetate în ședința de judecată, precum și în raport cu prevederile legale. De către instanța de fond au fost supuse criticii aspectele, care nu-și regăsesc confirmare în aprecierile obiective ale probelor, cum sunt declarațiile martorilor în raport cu înregistrările video, declarațiile inculpatului etc..

Din materiale rezultă, că în prezenta cauză ***** și ***** au avut calitatea de martori fiind audiați doar în instanța de fond în această calitate, dar anterior au fost învinuiți și prezentate înregistrări video în altă cauză penală, aflându-se în arest, acțiuni procesuale executate de acelaș procuror R.Statnîi, care a mai participat în calitate de acuzator de stat. De aici și se explică divergențele dintre declarațiile acestora de la urmărirea penală în cauzele penale în privința lor și în instanța de judecată în cauza penală a lui *****.

În recurs se face referință la declarațiile martorilor de la urmărirea penală, dar pe această cauză penală ei n-au fost audiați. Unicele audieri a martorilor sunt din instanța de fond.

Procurorul consideră incorectă concluzia instanței referitor la lipsa faptului infracțiunii, dar nu prezintă probe care ar demonstra contrariul.

De asemenea nu sau prezentat probe în sensul existenței scopului infracțional. Nu s-a stabilit ce a îndeplinit, ce n-a îndeplinit, ce acțiuni a grăbit sau întârziat ***** în exercitarea funcției sau contrar acesteia. Ambii martori au indicat că niciodată n-au fost probleme la traversarea frontierei de stat.

Faptul pretinsei transmiteri a 50 lei lui *****nu este confirmat de ***** , ***** și nici de înregistrările video. Din imagini se distige doar că ***** s-a apropiat de *****și că ultimul introduce mâina în buzunarul drept al pantalonilor, dar nu și faptul transmiterii a sumei de 50 lei. Nici alte persoane care ar confirma acest fapt nu există. Și nici banii în natură nu există.

Documentele nominalizate în recurs nu confirmă faptele expuse în învinuire. Acestea sunt acte extrase din altă cauză penală și doar ele au stat la baza învinuirii, fără a fi verificate într-o procedură de urmărire penală.

În recurs se repetă descrierea imaginilor și a declarațiilor martorilor, fără o argumentare obiectivă și fără careva dubii.

Situația de fapt a circumstanțelor cauzei și prevederile penale și procesuale au fost apreciate de instanța de fond la justa valoarea, concluzia privind lipsa faptei

infracționale și nevinovăția inculpatului în faptele incriminate fiind confirmată prin probele cercetate în ședința de judecată. Acuzarea n-a prezentat probe suficiente pentru a dovedi existența faptei infracționale, cu circumstanțele pe care le-a indicat în învinuire.

Ce ține de anexarea sentinței din 24.04.2019 în privința lui ***** și *****, Colegiul penal consideră că instanța de fond corect a respins demersul, or, ***** n-a participat la examinarea acestei cauze penale și a fost în imposibilitate să-și expună poziția, să pună întrebări și să se apere.

În recursul său, procurorul n-a invocat nici un temei prevăzut la art.444 Cod de procedură penală.

În legătură cu faptul, că inculpatul este nevinovat, Colegiul penal consideră că instanța de fond corect a respins încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 12662,5 lei de la *****.

Soluția instanței de fond referitor la lipsa faptului infracțiunii este bazată pe probele care le-a cercetat în ședința de judecată, aprecierea probelor corespunde situației obiective prezente în esența acestora și prevederilor legale, fiind corect adoptată sentința de achitare pe cazul penal dat. Din sentință este clar, că lipsește faptul infracțiunii, care este și motivul achitării.

Faptul, că procurorul nu-i de acord cu aprecierea probelor de către instanța de fond, nu-i temei de casare a sentinței.

În concluzie, Colegiul penal consideră necesar de a respinge recursul procurorului și a menține sentința instanței de fond.

Conducându-se de art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) și 417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,-

DECIDE:

Recursul *procurorilor în Procuratura Anticorupție, Roman Statnîi și Igor Pasat*, declarat împotriva sentinței judecătoreiei Edineț sediul Ocnîța din 20.09.2019, în cauza penală în privința lui *****, se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

Decizia este irevocabilă și susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul pronunțării ei.

Adoptată și pronunțată public la data de 13.11.2019.

Președintele ședinței, judecător

Gheorghe Scutelnic

Judecător

Oleg Moraru

Judecător

Svetlana Șaleahtițki

